

Vesper adest; juvenes, consurgite: Vesper Olympo
expectata diu vix tandem lumina tollit.
Surgere jam tempus, jam pingues linquere menses,
jam veniet virgo, jam discitur Hymenaeus.
Hymen o Hymenaeus, Hymen ades o Hymenaeus.

Ἐν τούτῳ ᾄδουσιν ἐναλλάξ δύο χοροὶ νέων καὶ παρθένων.

Ἦμεναιός ἐστι καὶ τὸ ᾄσμα τῶν Κορινθίων γυναικῶν εἰς τὸν προκείμενον γάμον τοῦ Ἰάσονος καὶ τῆς Κρεούσης παρὰ Σενέκα ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τῆς τραγωδίας *Μηδείας*. Πρὸς τούτοις ἄξιον λόγου ἐστὶ τὸ δεύτερον ποίημα τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν *Sylvarum* τοῦ *Παπινίου Στατίου*, *Epihalamium Stellae et Violantillae* ἐπιγραφόμενον, διότι τοῦτο τὴν διεύθυνσιν τῶν γησιῶν Ἦμεναιῶν π. χ. τοῦ Κατύλλου καταλιπὼν, τρέπεται εἰς τὸν ἀπλῶς πανηγυρικὸν τρόπον, καὶ σχεδὸν πᾶσι τοῖς ποιηταῖς τοῦ εἶδους τούτου ὡς ὑπόδειγμα προῖκεται.

Ἐκτὸς δέ τινα ἥττονος λόγου ἄξιον, οἷα *Epihalamium Gallieni imperatoris*, *Epihal. Aviti* καὶ *incerti auctoris* (*Anthol. Lat. Burmann III. Nr. 258* καὶ.), ἐν οἷς δυνατόν συγκαταλέγει καὶ τὰ *Ausonii Cento nuptialis* καὶ *Paulini Epihal. in Julianum et Iam*, πάλιν ἰδιαιτέρας μνείας ἄξιόν ἐστι δύο ἐπιθαλάμια τοῦ *Κλαυδίου*, τὸ μὲν εἰς *Μακρίδιον* καὶ *Κελερίαν* (*Celerina*), τὸ δὲ εἰς τὴν καίσαρα *Θωρήριον* καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ *Μαρίαν*. Δύο ἐπιθαλάμια τοῦ *Σιδωνίου Ἀπολλινάριου* (*Sidonius Apollinaris*) μετὰ τῶν ποιημάτων του ἀριθμ. 11 καὶ 15 εἰσι πολλὰ κατώτερα τῶν τοῦ Κλαυδίου, ὅστις ἐν τοῖς πλείστοις ἐφλάσσει τὸν Κατύλλον, ὅτι ἀθηνέστερόν ἐστι τοῦ χριστιανοῦ ποιητοῦ *Ερροδίου Epih. Martini* (ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ I. 4.), ὡς καὶ τοῦ *Βεναντίου Honorii Fortunati* τὸ εἰς τὸν γάμον τοῦ *Σαγιέρτου* καὶ *Βρουκίδης* (ἐν τοῖς ποιήμ. αὐτοῦ VI. 2.). Κάλιον δὲ καὶ πιθανῶς ἐκ προγενεστέρου χρόνου ἐστὶ τὸ τοῦ *Patricii Epihalam. Auspicii et Aeliani* (*Wernsdorf Poet. minor. IV. 2. 475*.) καὶ τέλος τὸ *Incerti Epihal. Laurentii et Mariae* (*Wernsdorf auct. p. 488*.).

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ποιητικῶν ἐπιθαλαμίων ἐν τῇ ῥητορικῇ τῶν ἑλλήνων ἀπαντᾷται καὶ ὁ ἐπιθαλαμικός λόγος, εἶδος ὢν τοῦ ἐπιδεικτικοῦ γένους, περὶ οὗ πραγματεύονται Διονύσιος τε ὁ Ἀλικαρνασσεύς (*Ῥητορ. 4.*) καὶ ὁ Ἀλέξανδρος (*περὶ ἐγκωμίων σ. 626-29*.).

Ἐν τῇ νεωτέρα ἡμῶν δημοτικῇ ποιήσει ἐπιθαλάμια, κυρίως εἰπεῖν, δὲν ὑπάρχουσι· διότι οὐδὲ τὸ ἔθος τοῦ ᾄδειν οἰονδήποτε ᾄσμα μετὰ τὴν εἰς τὸν θαλαμὸν ἀποχώρησιν τῶν νεονύμφων ἐπικρατεῖ πον καὶ ὅσον ἐγὼ γνωρίζω. Ἄλλα δὲ δημοτικὰ ᾄσματα εἰς διαφόρους περιστάσεις τοῦ γάμου ἀναφερόμενα ὑπάρχουσιν ἱκανά, ὧν τινα εὗρηται ἐν τῇ ὑπὸ Σπυρ χαμπελλίου συλλογῇ τῶν δημοτικῶν ἀσματικῶν (*Κερκύρα 1852*.).

Α. Ι. ΜΑΓΓΟΦΥΛΗΣ.

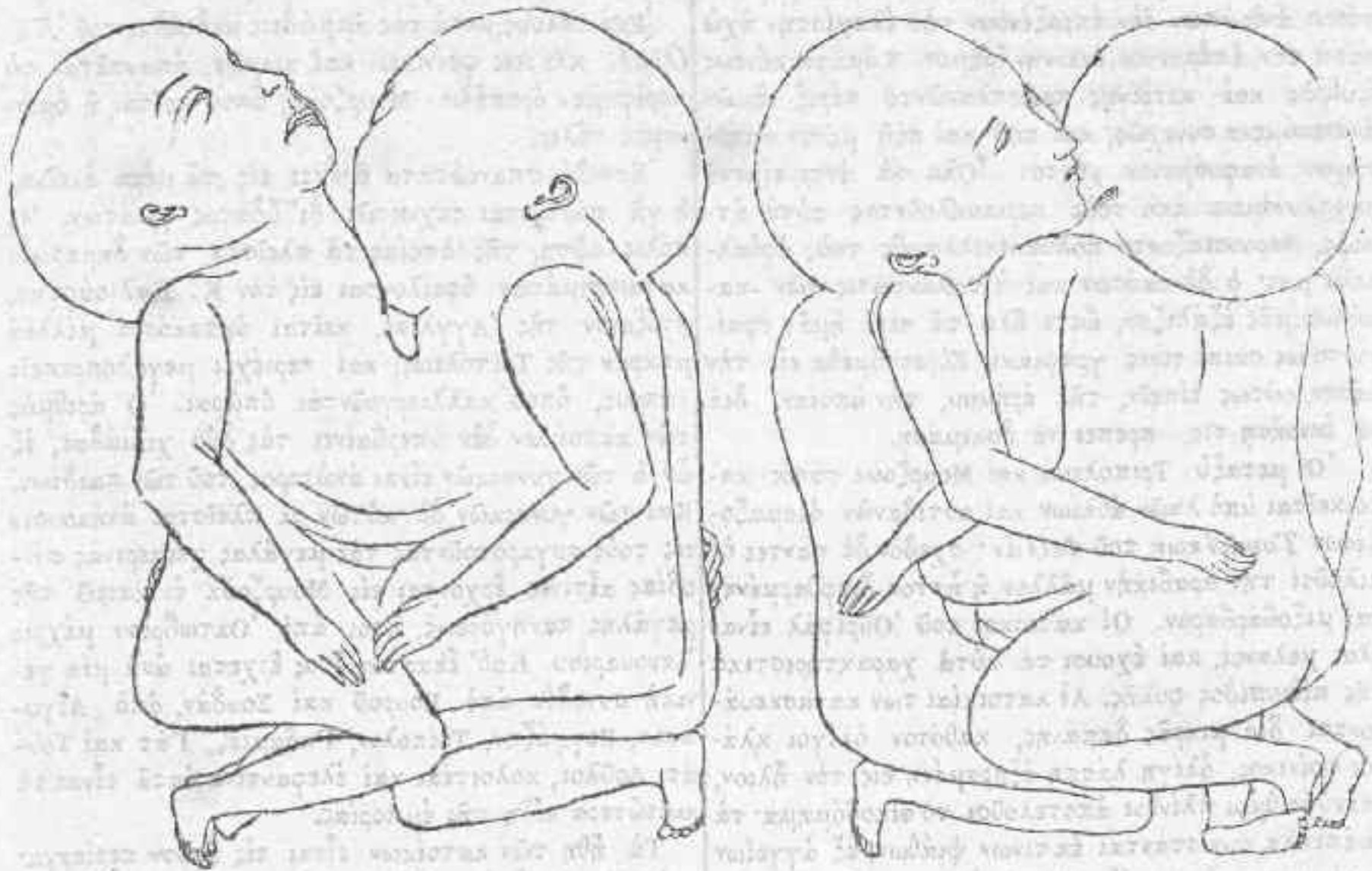
ΠΕΡΙ ΔΙΑΥΜΟΥ ΤΙΝΟΣ ΤΕΡΑΤΟΣ.

—ο—

Τὴν 7 Αὐγούστου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους γυνὴ τις ἐκ τοῦ χωρίου Μεσσαρίας τῆς νήσου Θήρας, οὐσα κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἑκτοῦ μηνὸς τῆς κυφορίας αὐτῆς, ἀπέβαλεν ἐμβρυον τερατώδες, συγκείμενον ἐκ δύο θηλέων ἐμβρύων συγκεκολλημένων ἀλλήλοις πρὸς ὅσον πρὸς πρὸς ὅσον, ἦτοι ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ θώρακος μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ὅστις κοινὸς ὢν εἰς ἀμφοτέρω ἐκρέματο ἐν τῷ μέσῳ καὶ κατέβαινε χαμηλότερον τοῦ συνήθους. Τὸ τέρας τοῦτο τὸ ὑπαγόμενον κατὰ τὸν Γεωφρονῶν Σαϊντ' - Ἰλαῖρον, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν *Μονομυῶν διδύμων* (*doubles monomphaliens*) ἐκ τῆς κλάσεως τῶν στεροποπῶν (*strenopale*), δὲν εἶναι μὲν ἐκ τοῦ εἶδους τῶν σπανιωτέρων τεράτων κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ κατασκευὴν, εἶναι ὅμως ἐκ τῶν σπανιωτάτων ὡς πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ ὀργανισμόν, καθότι συνήθως τὰ τοιαῦτα τέρατα ἔχουσι μίαν καὶ μόνην θωρακικὴν κοιλότητα εὐρυτέραν τῆς συνήθους, ὡς συγκειμένη ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο θωρακῶν ἐνῷ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶχε δύο θωρακικάς κοιλότητας διαχωριζομένας ἐκ χονδροειδοῦς τινος μεσοτράχηματος, πηγάζοντος ἐκ τῆς συγχωνεύσεως καὶ ἀτελοῦς ἀναπτύξεως τῶν δύο παρακειμένων στέρνων. Πρὸς ἐκάστην τῶν κοιλοτήτων τούτων τὰ θωρακικά ὄργανα ὑπῆρχαν ἐντελῆ καὶ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν, (ἐννοεῖται σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν τῶν ἐμβρύων) κατάστασιν καὶ θέσιν τὸ αὐτὸ ὑπῆρχε καὶ εἰς τὰς κάτω κοιλίας, αἵτινες ἔχουσι μὲν κοινὴν τὴν ἐξωτερικὴν παρεῖαν, εἶχον δὲ τὰ ἰδιαιτέρα αὐτῶν ὄργανα, πάντα εἰς φυσικὴν κατάστασιν καὶ θέσιν, ἐξαιρουμένων τῶν διαφραγμάτων τὰ ὅποια εὗρισκοντο εἰς συνάφειαν κατὰ τὰς ἀκροῦς ἐκείνας ἄκρας, καὶ τοῦ ὀμφαλοῦ ὅστις ἦτον κοινὸς εἰς ἀμφοτέρω, ἔχων λῶρον παχύτερον μὲν τοῦ συνήθους, ἀλλὰ μὴ παρουσιάζοντα ἢ τὰ συνήθη ἀγγεῖα μηνήρους καὶ φυσικοῦ λώρου ὥστε ἡ σύμφυσις τῶν διδύμων τούτων δὲν ἦτον ἢ ἐξωτερικὴ, ἐπομένως οὐδὲν κοινὸν αἰσθημα ἤθελεν ὑπάρχει μετὰ αὐτῶν ἢ τὸ ἐν τῇ γραμμῇ τῆς συμφύσεως, καὶ ἑαστον τούτων ἤθελεν ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρον καθ' ἑλὴν τὴν ἑκτασιν τῆς σημασίας ἄτομον, οὐδολως δηλονότι συ-αισθανόμενον τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ παθήματα τοῦ ἑτέρου. Ἡ ἐξωτερικὴ θέσις αὐτῶν ἦταν ὡς ἀκολουθῶς τὸ δεξιὸν κλειδοειδὲς ὅσπου τοῦ πρὸς ἀριστεράν κειμένου ἐμβρύου συνεχωνεύετο τρόπον τινά μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὀμωμόμου ὅσπου τοῦ ἑτέρου ἐμβρύου· αἱ δεξιαὶ πλευраὶ τοῦ πρώτου εὗρισκοντο εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν ἀριστερῶν τοῦ δευτέρου, μετ' ὧν κατὰ τὰς στερνῶδεις αὐτῶν ἄκρας ἐσυνχωνεύοντο τὸ αὐτὸ ὑπῆρχε καὶ ὡς πρὸς τὴν κλειδα καὶ τὰς ἀριστεράς πλευράς τοῦ πρώτου, σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν κλειδα καὶ τὰς δεξιὰς πλευράς τοῦ δευτέρου, μετὰ τὴν διαφορὰν τούτην, ὅτι αἱ κλει-

δες καὶ πλευραὶ τοῦ μέρους τούτου οὐδόλως συνε-
χωνεύοντο ἀλλήλαις· ὥστε ἡ προσέγγις τῶν δύο
θώρακων ἦτον στενωτέρα κατὰ τὸ προαναφερόμενον
ἢ τὸ τελευταῖον μέρος, ἐπομένως τὰ δύο ἔμβρυα
δὲν ἐφαίνοντο κείμενα ἀπολύτως καὶ ἐκ διαμέτρου
τὸ ἐν ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ πλησιέστερον ἀπὸ
τὸ πρὸς δεξιάν τοῦ πρώτου ἐμβρύου ἢ ἀπὸ τὸ ἀντί-
θετον μέρος, ἀφ' ὅπου διεκρίνοντο κατὰ περιστοτέ-

καὶ κείμενα πλαγίως ἢ μία τῆς ἄλλης, εἰς τρόπον
ὥστε ἡ ἀριστερὰ παρειὰ τοῦ πρώτου ἐμβρύου ἀντα-
πεκρίνετο εἰς τὴν ὁμώνυμον τοῦ δευτέρου. Καθ'
ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς πόδας αὐτῶν, οὗτοι ἦσαν ὀλί-
γον συνεπταλμένοι, καὶ οἱ τοῦ πρώτου ἔκειντο μετα-
ξὺ τῶν μηρῶν τοῦ δευτέρου. Τὸ τέρας τοῦτο ἂν
καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς γεννήσεώς του ἀνέκνευ-
εῖσέτι, ἦτον λίαν δύσκολον, ἵνα μὴ εἰπώμεν ἀδύ-

Δίδυμον τέρας.

ραν ἔκτασιν οἱ θώρακες καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν, καὶ αἱ
χεῖρες οὖσαι ἀρκούντως μεμαχρυσμένοι ἀλλήλων
ἐκρέμαντο καθέτως, ἐνθ' αἱ τοῦ ἀντιθέτου μέρους
οὖσαι πλησιέστερον, ἔκειντο ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης
σταυροειδῶς, καὶ ὡς ἂν ἐνηγκαλιζόντο ἀμοιβαίως
τὰ δύο ἔμβρυα. Ἐκ τούτου δὲ αἱ δύο κεφαλαὶ
δὲν συνεχωνεύθησαν εἰς μίαν, ἀλλ' ἔμειναν ἀκέραιαι

νατον, νὰ ζήσῃ ὡς ἐκ τῆς αἰῶρος αὐτοῦ γεννήσεως.
Τὸ πτώμα δὲ αὐτοῦ διεφυλάξαμεν εἰς φιάλην οἶνο-
πνεύματος, καὶ ἐν συγκαταεύσωσιν οἱ γονεῖς αὐτοῦ
θέλει ἀποσταλῇ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον τὴν δὲ
εἰκονογραφίαν προσθέτομεν ἐνταῦθα.

Γ. Δε-Κιγάλας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—ο—

ΑΦΡΙΚΗ. Γνωστὸν ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἀρ-
χαίου ἡμισφαίριου τὸ ὁποῖον ἀτελέστατα διηρευνήθη
μέχρι τῆς, σήμερον εἶναι ἡ Ἀφρική· τοῦτο δὲ, οὐχὶ
δι' ἑλλειψιν προθυμίας καὶ ζήλου ἐκ μέρους τῶν
ἐπιστημόνων περιηγητῶν, ἀλλὰ διὰ τὸ φθοροποιὸν
κλίμα, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸ κακεντρεχὲς τῶν κα-
τοίκων αὐτῆς. Ὅθεν δικαίως πρέπει νὰ θαυμά-

ζώμεν τοὺς ἀτρομήτους περιηγητὰς οἵτινες, λησμο-
νοῦντες τὴν τύχην τῶν προεπισκεφθέντων τὴν Ἀφρι-
κὴν, καὶ θερμαινόμενοι ὑπὸ μόνου τοῦ ἔρωτος αὐτῶν
πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐπιχει-
ροῦσι συνεχῶς τὰς περιηγήσεις ταύτας.

Ὡς μικρὰν ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρω δημοσιεύομεν
περικοπὰς τινὰς ἐκ τῆς ἀξιολόγου συγγραφῆς τοῦ
ἀτυχοῦς Ἰακώβου Richardson, μεταβάντος τὸ
1850-51 ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Οὐγκαραγούα, καὶ γε-
νομένου θύματος τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὴν ἐπι-
στήμην.

Ἡ 1 Μαΐου 1850 ὑπῆρξεν ἰσως ἡ μᾶλλον ἐπί-